ଶନ୍ତ ରାମ୍ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

ବନାମ

ଭାରତ ସଂଘ

21 ନଭେମ୍ବର, 1995

[କେ. ରାମାସ୍ୱାମୀ ଏବଂ କେ. ଏସ୍. ପରିପୂର୍ଣ୍ଣନ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଦ୍ୱୟ]

ଜମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ଅଧିନିୟମ, 1894:

ଅଧିଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିବା ଜମି ପାଇଁ କ୍ଷତିପୂରଣ - ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ହାରରେ ସମଗ୍ର ଗ୍ରାମ ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ - କେବଳ ଅପିଲ ମାଧ୍ୟମରେ ପ୍ରତିକାର ଅନୁସରଣ କରିବା ଉପରେ ସମାନ ଜମିର ଏକ ଅଂଶ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କ୍ଷତିପୂରଣ ବୃଦ୍ଧି କରିବାର କୌଣସି ଯଥାର୍ଥତା ନାହିଁ ।

ଅଧିଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିବା କେତେକ ଜମି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଜିଲ୍ଲାପାଳ କ୍ଷତିପୂରଣ ବାବଦକୁ ବିଘା ପ୍ରତି 4,280 ଟଙ୍କା ଧାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ । ଅତିରିକ୍ତ ବିଚାରପତି କ୍ଷତିପୂରଣ ପରିମାଣକୁ ବିଘା ପ୍ରତି 6,420 ଟଙ୍କାକୁ ବୃଦ୍ଧି କରିଥିଲେ । 10 ଜୁଲାଇ, 1984 ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ବିଚାରାଦେଶ ଦ୍ୱାରା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଅପିଲରେ ଏହାକୁ ଆହୁରି ବୃଦ୍ଧି କରି ବିଘା ପ୍ରତି 6,420 ଟଙ୍କା କରିଥିଲେ । ତଥାପି ଅସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୋଇ ଅପିଲକାରୀମାନେ ବର୍ତ୍ତମାନର ଅପିଲଗୁଡିକୁ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ।

ଅପିଲଗୁଡ଼ିକୁ ଖାରଜ କରି, ଏହି ଅଦାଲତ

ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିଥିଲେ: ଶାହବାଦ ମହମ୍ମଦପୁର ଗାଁର ଜମିଗୁଡିକ ପାଇଁ, ଯାହା ଏବେ ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାରେ ଜମିର ଅଂଶବିଶେଷ ଅଟେ, କ୍ଷତିପୂରଣ ବାବଦକୁ 12 ଟଙ୍କା ପ୍ରତି ବର୍ଗ ଗଜ, ଅର୍ଥାତ୍, ବିଘା ପିଛା 12,000 ଟଙ୍କା ଟଙ୍କା ଧାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହି ଜମି ନଙ୍ଗଲ ଦେୱାତର ଜମି ସହିତ ସମାନ ନୁହେଁ ବୋଲି ଦାବି କରାଯାଏ । କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ସମଗ୍ର ଗ୍ରାମରେ ଜମି 12 ଟଙ୍କା ପ୍ରତି ବର୍ଗ ଗଜ ସ୍ଥିର ହୋଇଥିଲା, କେବଳ ଅପିଲ ମାଧ୍ୟମରେ ପ୍ରତିକାର ଅନୁସରଣ କରିବା ଉପରେ ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ଜମିର କ୍ଷତିପୂରଣ ବୃଦ୍ଧି କରିବାର କୌଣସି ଯଥାର୍ଥତା ନାହିଁ । [541-G-H]

ଗୋକଲ **ବନାମ** *ହରିୟାଣା ରାଜ୍ୟ,* **[1992] Supp. 2 SCC 69 ଏବଂ 23 ଫେବୃଆରୀ, 1981 ତାରିଖରେ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରାଯାଇଥିବା** *ଜୟଲାଲ ଓ ଅନ୍ୟମାନେ* **ବନାମ** *ଭାରତ ସଂଘ,* **CA ସଂଖ୍ୟା 830/81 ଉପରେ ନିର୍ଭର କରାଯାଇଥିଲା ।**

ଦେୱାନୀ ଅପିଲୀୟ ଅଧିକାରିତା: ଦେୱାନୀ ଅପିଲ ସଂଖ୍ୟା 241/1985 ଇତ୍ୟାଦି ।

R.F.A. ସଂଖ୍ୟା 46 of 1979 ରେ ଦିଲ୍ଲୀ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର 10.7.84 ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ।

ଅପିଲକାରୀମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ପି. ପି. ଜୁନେଜା ।

ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ବି. କେ. ପ୍ରସାଦଙ୍କ ପାଇଁ ସୁଶ୍ରୀ ଶଶୀ କିରଣ ।

ନ୍ୟାୟାଳୟର ନିମ୍ନଲିଖିତ ଆଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା:

C.A. ସଂଖ୍ୟା 241/85

ଜମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ଅଧିନିୟମର (ସଂକ୍ଷେପରେ 'ଅଧିନିୟମ') ଧାରା 4(1) ଅନୁଯାୟୀ ଅଧିସୂଚନା 21 ଫେବୃଆରୀ, 1973 ତାରିଖରେ ସଂଘ ରାଜପତ୍ରରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା । 25 ମେ, 1974 ତାରିଖର ତାଙ୍କ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟରେ ଜିଲ୍ଲାପାଳ କ୍ଷତିପୂରଣକୁ ବିଘା ପିଛା 4,280 ଟଙ୍କା ସ୍ଥିର କରିଥିଲେ ଯାହା ବର୍ଗ ଗଜ ପିଛା 50 ଟଙ୍କା ହେବ । ଅତିରିକ୍ତ ବିଚାରପତି ତାଙ୍କ 8 ଅଗଷ୍ଟ, 1978 ତାରିଖର ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ଏବଂ ବିଚାରାଦେଶ ଦ୍ୱାରା କ୍ଷତିପୂରଣକୁ ବିଘା ପିଛା 6,420 ଟଙ୍କାକୁ ବୃଦ୍ଧି କରିଥିଲେ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ 10 ଜୁଲାଇ, 1984 ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ବିଚାରାଦେଶ ଦ୍ୱାରା ଅପିଲରେ ଏହାକୁ ଆହୁରି ବୃଦ୍ଧି କରି ପ୍ରତି ବିଘା 12,000 ଟଙ୍କା କରିଥିଲେ । ତଥାପି ଏଥିରେ ଅସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୋଇ, ଅପିଲକାରୀମାନେ ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ଏହି ଅପିଲ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ ।

ଅପିଲକାରୀମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ହାଜର ହୋଇଥିବା ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତା ଶ୍ରୀ ପି. ପି. ଜୁନେଜା ଯୁକ୍ତି ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି ଯେ *ଗୋକଳ* ବନାମ *ହରିୟାଣା ରାଜ୍ୟ,* [1992] Supp 2 SCC 69 ମାମଲାରେ ଏହି ଅଦାଲତ ମୂଲ୍ୟରେ କ୍ରମାଗତ ବୃଦ୍ଧି ବିଷୟରେ ନ୍ୟାୟିକ ଦୃଷ୍ଟି ନେଇଥିଲେ ଏବଂ ଅଧିଗ୍ରହଣ ବର୍ଷ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରି ବିଭିନ୍ନ ହାରରେ ବଜାର ମୂଲ୍ୟ ସ୍ଥିର କରିଥିଲେ । ଅପିଲକାରୀମାନଙ୍କ ଜମି ମଧ୍ୟ ଦିଲ୍ଲୀ ଉନ୍ନୟନ ପ୍ରାଧିକରଣର ଭବିଷ୍ୟତ ଯୋଜନାର ରେଖାଚିତ୍ର ମଧ୍ୟରେ ଅବସ୍ଥିତ ଅଟେ । ସେମାନେ ମଧ୍ୟ 13 ଟଙ୍କା ପ୍ରତି ବର୍ଗ ଗଜ କ୍ଷତିପୂରଣ ପାଇବାକୁ

ହକଦାର ଅଟନ୍ତି । ଜୟଲାଲ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ବନାମ ଭାରତ ସଂଘ, C.A. ସଂଖ୍ୟା 830/81 ମାମଲାରେ, ଯାହାର 23 ଫେବୃଆରୀ, 1981 ତାରିଖରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନିଆଯାଇଥିଲା, ଏହି ଅଦାଲତ ଜାଣିବାକୁ ପାଇଲେ ଯେ 3 ଡିସେମ୍ବର, 1971 ତାରିଖରେ ପ୍ରକାଶିତ ଧାରା 4(1) ଅନୁଯାୟୀ ଅଧିସୂଚିତ ନଙ୍ଗଲ ଦେୱାତର ବଜାର ମୂଲ୍ୟ 13 ଟଙ୍କା ପ୍ରତି ବର୍ଗ ଗଜ ହେବ ।

ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ପି. ପି. ଜୁନେଜାଙ୍କ ପରାମର୍ଶଦାୟୀ ଯୁକ୍ତିକୁ ବିଚାରକୁ ନେଇ, ଆମେ ଭାବୁଛୁ ଯେ ଏହି ଯୁକ୍ତିକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବା କଷ୍ଟକର ଅଟେ । ଏହା ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଛି ଯେ ଶାହବାଦ ମହମ୍ମଦପୁର ଗାଁର ଜମିଗୁଡିକ ପାଇଁ, ଯାହା ଏବେ ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାରେ ଜମିର ଅଂଶବିଶେଷ ଅଟେ, କ୍ଷତିପୂରଣ ବାବଦକୁ 12 ଟଙ୍କା ପ୍ରତି ବର୍ଗ ଗଜ, ଅର୍ଥାତ୍, ବିଘା ପିଛା 12,000 ଟଙ୍କା ଟଙ୍କା ଧାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହି ଜମି ନଙ୍ଗଲ ଦେୱାତ ର ଜମି ସହିତ ସମାନ ନୁହେଁ ବୋଲି ଦାବି କରାଯାଏ । କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ସମଗ୍ର ଗ୍ରାମରେ ଜମି 12 ଟଙ୍କା ପ୍ରତି ବର୍ଗ ଗଜ ସ୍ଥିର ହୋଇଥିଲା, କେବଳ ଅପିଲ ମାଧ୍ୟମରେ ପ୍ରତିକାର ଅନୁସରଣ କରିବା ଉପରେ ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ଜମିର କ୍ଷତିପୂରଣ ବୃଦ୍ଧି କରିବାର କୌଣସି ଯଥାର୍ଥତା ନାହିଁ ।

ତଦନୁସାରେ ଅପିଲକୁ ଖାରଜ କରାଗଲା । କୌଣସି ଖର୍ଚ୍ଚ ନାହିଁ ।

C.A. 195 (@ SLP (C) ସଂଖ୍ୟା 14912/89) ରେ

ଅନୁମତି ମଞ୍ଜୁର କରାଗଲା ।

C.A. ସଂଖ୍ୟା 241/1985 ରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ଉପରୋକ୍ତ ରାୟକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଅପିଲ ଖାରଜ ହୋଇଛି । କୌଣସି ଖର୍ଚ୍ଚ ନାହିଁ ।

ଜି. ଏନ୍. ଅପିଲଗୁଡ଼ିକ ଖାରଜ କରାଯାଇଛି ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷା ରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର:

ସୁଶ୍ରୀ ସଙ୍ଗୀତା ଲେଙ୍କା,
ଅନୁବାଦିକା,
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ